RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 257.907 van 16 november 2023
in de zaak A. 236.274/VII-41.372

In zake : Bart NICOLAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Opsommer
kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
Gentstraat 152
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Deborah Smets
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 mei 2022, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het departement Landbouw & Visserij van de Vlaamse overheid van 2 maart 2022 waarbij definitief wordt beslist over de toekenning van steun van het landbouwrampenfonds voor de uitzonderlijke droogte in de zomer van het jaar 2019.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft op 31 mei 2023 een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2023.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Jan Opsommer en Thibo Houf, die verschijnen voor verzoeker en advocaat Elliott Missault, die *loco* advocaten Steve Ronse en Deborah Smets verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat betreft de kosten.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 5 juni 2020 neemt de Vlaamse regering een besluit waarbij de uitzonderlijke zomer van 15 juni tot 30 september 2019 wordt erkend als landbouwramp en de geografische uitgestrektheid en de getroffen teelten van die ramp worden afgebakend.

3.2. Verzoeker meent dat hij als landbouwer in aanmerking komt voor een tegemoetkoming op grond van het voormelde besluit van de Vlaamse regering.

Op 23 juni 2020 dient hij een aanvraag in tot het verkrijgen van een tegemoetkoming.

3.3. Het departement Landbouw & Visserij deelt op 21 oktober 2020 mee dat verzoeker niet aan de toekenningsvoorwaarden voldoet.

3.4. Tegen deze beslissing stelt verzoeker bezwaar in bij het departement Landbouw & Visserij. Dit bezwaarschrift wordt op 12 februari 2021 verworpen.

3.5. Op 9 april 2021 dient verzoeker vervolgens een tweede bezwaar in bij het departement Landbouw & Visserij.

3.6. Met een besluit van 2 maart 2022 wijst het departement Landbouw & Visserij dit bezwaar af en neemt zij een ‘definitieve beslissing’ over de vraag tot toekenning van steun van het landbouwrampenfonds voor de droogte in het jaar 2019.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Ambtshalve exceptie

4. De bestreden beslissing houdt een definitieve beoordeling in van de vraag tot schadeloosstelling die verzoeker tot de Vlaamse overheid heeft gericht in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2020 ‘tot erkenning van de uitzonderlijke zomer die zich voordeed van 15 juni tot 30 september 2019 als landbouwramp en de afbakening van de geografische uitgestrektheid en de getroffen teelten van die ramp’.

In de aanhef van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2020 wordt verwezen naar de artikelen 24 en 31 van het decreet van 5 april 2019 ‘houdende de tegemoetkoming in de schade die aangericht is door rampen in het Vlaamse Gewest’. Verzoeker betwist niet dat de rechtsgrond voor het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2020 te vinden is in het aangehaalde decreet van 5 april 2019.

5. Blijkens de in de bestreden beslissing gebruikte bewoordingen bestaat het voorwerp ervan uit een “definitieve beslissing” over “de tegemoetkoming van het landbouwrampenfonds 2019”.

Artikel 16 van het voornoemde decreet van 5 april 2019 bepaalt dat de schadelijder of zijn gemachtigde tegen de beslissing over de aanvraag tot tegemoetkoming beroep kan instellen bij het hof van beroep van het ambtsgebied waar de schade zich heeft voorgedaan.

Hieruit volgt dat de decreetgever de rechtsmacht inzake geschillen over beslissingen over aanvragen tot schadeloosstelling door het landbouwrampenfonds, uitdrukkelijk heeft toevertrouwd aan de hoven van beroep. Deze vaststelling sluit de rechtsmacht van de Raad van State uit, zonder dat nog moet worden onderzocht of het werkelijke en rechtstreeks voorwerp van het annulatieberoep dat verzoeker heeft ingesteld, geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op een geschil over een subjectief recht.

6. De Raad van State is zonder rechtsmacht om over het voorliggende geschil uitspraak te doen.

V. Kosten

7. Aangezien in de bestreden beslissing de Raad van State als het bevoegde rechtscollege werd aangewezen, past het om de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

8. Een rechtsplegingsvergoeding is, gelet op artikel 30/1, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een tegemoetkoming in de kosten van de advocaat van de “in het gelijk gestelde partij”.

Verzoeker noch de verwerende partij zijn als een dergelijke “in het gelijk gestelde partij” te beschouwen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 22 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zestien november tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**